

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΕΚ ΓΕΝΕΤΗΣ ΤΥΦΛΟΥ (Ιω. 9, 1-38)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στην Βίγλα, στις 16/5/2004)

Ακούμε αλλά δεν υπακούμε

Το Ευαγγέλιο που ακούσαμε, μας λέγει πώς ο Χριστός θεράπευσε ένα εκ γενετής τυφλό, τον οποίο όταν είδαν οι απόστολοι, ρώτησαν τον Χριστό:

-Ποιός αμάρτησε, αυτός ή οι γονείς του; Γιατί γεννήθηκε τυφλός; Ποιός φταίει;

Ο Χριστός τους έδωσε μία απάντηση που μας ενδιαφέρει όλους. Τους είπε:

-Ούτε ούτος ήμαρτεν ούτε οι γονείς αυτού. Τυφλός γεννήθηκε για να φανερωθούν τα έργα του Θεού «εν αυτώ». Για να μπορέσουμε να καταλάβουμε πώς δουλεύει ο Θεός.

Τι ήθελε να πει με τα λόγια αυτά ο Χριστός; Είσαι σε λάθος δρόμο, όταν βλέπεις έναν άνθρωπο να υποφέρει και συ μετράς ποιός αμάρτησε και πόσο αμάρτησε, για να βρίσκεται στην κατάσταση αυτή. Ο σωστός δρόμος είναι να λες: «Τι θέλει να μας δείξει ο Θεός με το γεγονός αυτό; Πού πρέπει να στραφεί ο νους και η καρδιά μας;»

Ας δούμε πώς έγινε η θεραπεία. Όταν ο Χριστός συνάντησε τον τυφλό, έφτυσε στη γη και ανακάτεψε το σάλιο με λίγο χώμα. Πήρε τη λάσπη και την έβαλε στα μάτια του τυφλού. Και του είπε:

-Πήγαινε και νίψου στην κολυμβήθρα του Σιλωάμ.

Θα λέγαμε σήμερα, σε μια πηγή που είναι έξω από μία Εκκλησία. Σε ένα αγίασμα. Πήγε ο τυφλός, νίφτηκε και γύρισε. Και όταν γύρισε τα μάτια του άνοιξαν και έβλεπε καλά. Γιατί άνοιξαν; Πρώτα απ' όλα γιατί το ήθελε ο Χριστός. Το θέλημα του Χριστού είναι παντοδύναμο. Γιατί είναι Θεός και δημιουργός όλου του κόσμου. Αλλά τα τυφλά μάτια άνοιξαν και για έναν άλλο λόγο. Ο τυφλός όταν άκουσε τον λόγο του Θεού, έκανε υπακοή σ' εκείνα που ο Χριστός του είπε. Πήγε, όσο και αν ήταν δύσκολο στην κολυμβήθρα του Σιλωάμ και πλύθηκε. Τι θέλει να μας πει αυτό;

Βλέπουμε καθημερινά πολλά καλά παραδείγματα από αγίους ανθρώπους. Διαβάζουμε ακόμη υπέροχες διδαχές από το άγιο Ευαγγέλιο. Ναι. Αλλά το ζητούμενο είναι: υπακούμε; Φροντίζουμε να τα τηρήσουμε;

Ή κάνουμε ένα μορφασμό και συνεχίζουμε τον δρόμο μας.

Πώς έρχεται η τύφλωση

Όταν ο τυφλός θεραπεύτηκε, άναψαν οι συζητήσεις:

-Αυτός δεν είναι που γεννήθηκε τυφλός; Τόσα χρόνια τον ξέραμε τυφλό; Πώς τώρα βλέπει;

-Μπα, κάποιος άλλος θα είναι, θα του μοιάζει. Πώς είναι δυνατόν να έγινε καλά; Μα όχι, όχι. Σάμπως αυτός είναι.

-Συ είσαι; Τον ρωτούν.

-Εγώ είμαι.

Τελεία και παύλα το θέμα για τους συγχωριανούς, γιατί τα πράγματα ήταν ξεκάθαρα. Κατέφθασαν όμως οι φαρισαίοι.

-Τι συμβαίνει με σένα; Έγινες καλά;

-Έγινα καλά.

-Ποιός σ' έκανε καλά. Ημέρα Σάββατο σε θεράπευσε; Αμαρτία!

Έτσι το έβλεπαν, γιατί είχαν μέσα τους κακία και ας φαίνονταν ευσεβείς. Δεν έψαχναν να δουν το φως. Και δεν ήθελαν να δουν το φως.

Λέει ένας σοφός της σύγχρονης εποχής: «Δεν υπάρχει άνθρωπος που δεν του αρέσει το «φως». Αλλά να, βρίσκεται στο νοητό σκοτάδι. Πώς γίνεται;

Φαντασθείτε ένα παιδί στα νιάτα του με οξεία όραση. Που βλέπει μακριά και καθαρά. Παίρνει ένα πανάκι διαφανές, το βάζει μπροστά στα μάτια του, αλλά εξακολουθεί και βλέπει γιατί το πανάκι, λίγο εμποδίζει. Παίρνει ένα άλλο και το βάζει πάλι μπροστά στα μάτια του. Τώρα κάτι χαλά από την καθαρότητα. Βλέπει λιγότερο. Παίρνει ένα άλλο πανί, το βάζει μπροστά του, βλέπει αμυδρά. Τέλος παίρνει ένα χονδρό μαύρο πανί, το βάζει μπροστά του και δεν βλέπει

καθόλου. Τι σημαίνουν αυτά τα πανάκια; Λέει ένας αναλυτής της πορείας του κακού μέσα στην ψυχή μας:

«Κάθε πανάκι είναι ένας συμβιβασμός και ένας ωχαδερφισμός. Στον πρώτο συμβιβασμό ο άνθρωπος εξακολουθεί και βλέπει. Στον δεύτερο βλέπει αμυδρά. Στον τρίτο σκοτεινά. Άμα συνεχίσει και κάνει συμβιβασμούς, βάζει κάθε τόσο από ένα τυφλοπάνι μπροστά στα μάτια του. Και καταντάει στο τέλος να μην βλέπει. Όχι βέβαια σωματικά. Να μην βλέπει πνευματικά σωστά».

Γιατί ήλθε ο Χριστός στον κόσμο; Για να μας δείξει τι έχει αξία.

Τι αξία έχουν τα καλά έργα. Τι αξία έχουν τα καλά αισθήματα. Τί αξία έχει η πίστη. Τί αξία έχει η προσευχή. Τί αξία έχει η νηστεία.

Για να μας πει, ότι αν φροντίζουμε για εκείνα που είναι για την δόξα του Θεού, για την ωφέλεια των άλλων ανθρώπων και για τον αγιασμό τον δικό μας, τότε παύουμε να είμαστε μόνο σάρκα, που μία μέρα θα πεθάνει και θα μπει στον τάφο και θα λειώσει...

Και ήλθε ο Χριστός για να μας πει ότι κάθε άνθρωπος έχει χρέος, να θυμάται ότι είναι τέκνο του Θεού, ψυχή αιώνια. Άνθρωπος που θα αναστηθεί στη Βασιλεία του Θεού.

Πρέπει καθένας, αυτά να τα προσέχει και να τα εκτιμά. Όσο τα υποτιμά, έστω και λίγο στην αρχή, θα 'ρθει και το βαρύτερο. Και θα φτάσει να νομίζει πως καταφρονώντας την ψυχή του και την Βασιλεία του Θεού, καζαντάει. Και μετά; Μετά έρχεται η απογοήτευση, γιατί βρίσκεται κάπου πολύ άσχημα.

Αληθινός θεολόγος

Είπαν οι φαραisaίοι στον τυφλό:

-Λάθος μας τα λες.

Γιατί του έλεγαν «λάθος»; Γιατί είχαν μέσα τους κακίες. Δεν ήθελαν την αγάπη, ούτε νοιάζονταν για την δόξα του Θεού. Τον εαυτό τους κοίταζαν.

-Λάθος. Δεν είναι από τον Θεό αυτός που σε γιάτρεψε.

-Σωπάτε βρε παιδιά. Πώς θα 'κανε τέτοιο πράγμα, αν δεν ήταν από τον Θεό; Μπορεί κανείς να γιάτρεψει μάτια; Και μάλιστα εκ γενετής τυφλού;

-Εσύ τι λες γι' αυτόν;

-Εγώ λέω πως είναι προφήτης. Με την δύναμη του Θεού το έκανε.

Τον κυνήγησαν, τον περιφρόνησαν, αλλά εκείνος δεν άλλαξε γνώμη. Μετά από λίγο ευρίσκεται στο ναό. Πήγε να ευχαριστήσει τον Θεό. Τον βρίσκει εκεί ο Χριστός και τον ρωτά:

-Τι γνώμη έχεις γι' αυτόν που σε έκανε καλά; Για τον Υιό του ανθρώπου; Τον πιστεύεις;

Απάντησε:

-Ποιός είναι Κύριε, για να του εκδηλώσω και εγώ τα αισθήματά μου; Την πίστη μου;

Λέει ο Χριστός:

-Εγώ ειμι.

Και εκείνος αμέσως «προσεκύνησεν αυτόν». Τι σημαίνει «τον προσκύνησε»; Το παραδέχθηκε και τον ομολόγησε ότι είναι όχι απλώς από τον Θεό, αλλά ο Θεός και σωτήρας μας.

Να βλέπουμε τις μεγάλες ευκαιρίες

Πότε ανοίγουν τα μάτια του ανθρώπου; Όταν τα έχει ανοικτά, να βλέπει τον Θεό, την ψυχή του, την αιώνια ζωή. Και όλα εκείνα που βοηθούν τον άνθρωπο να καταλαβαίνει τα πέρα από τη ζωή αυτή, τα πέρα από το σώμα, τα έξω από τον κόσμο, δηλαδή την Βασιλεία του Θεού και το θέλημά Του το άγιο.

Υπάρχει λοιπόν τύφλωση πνευματική. Και εκείνοι που την έχουν δεν καταλαβαίνουν τα περί του Θεού, νομίζουν τον εαυτό έξυπνο και κοροϊδεύουν εκείνους που πιστεύουν. Λένε ότι είναι ανόητοι, γιατί χάνουν μέσα από τα χέρια τους, τις ευκαιρίες να «ζήσουν τη ζωή τους».

Αλλά αν ευκαιρία είναι να μη χάσεις πέντε πεντάρες, μια διασκέδαση και ένα φαί Τετάρτη ή Παρασκευή, για φανταστείτε τι ευκαιρία που χάνει, εκείνος που χάνει τον Παράδεισο. Όποιος δεν προβληματίζεται πάνω σ' αυτά, κάνει κάθε μέρα συμβιβασμούς, που του τυφλώνουν τα μάτια. Μακάρι να μην είχε μάτια και να ήταν σωματικά στραβός, παρά να καταντά κάποιος να γίνεται

πνευματικά στραβός.

Γιατί λοιπόν γεννήθηκε ο άνθρωπος που ακούσαμε στο ευαγγέλιο τυφλός; Όχι για να βρούμε ευκαιρία να τον βρίσουμε και να γίνουμε έτσι χειρότεροι. Αλλά για να μελετήσουμε, τι θέλει να μας πει ο Θεός.

Με τον κάθε δυστυχισμένο, ο Θεός μας λέει, αγάπη και καλωσύνη.

Με τον κάθε χαρούμενο, συνιστά όχι φθόνο, όχι κακία.

Και με το κάθε τι που γίνεται, να λέμε: «Όλα καλά. Αλλά καλύτερος ο Χριστός και καλύτερη η Βασιλεία Του».

Να μας φωτίζει ο Θεός να σκεπτόμαστε με το φως του Χριστού. Αμήν.-